

skabsposter, man flytter kun noget, man har betalt til sig selv, fra en Konto over til en anden. Det kan godt være, det kan forsvares at stille det op paa den Maade, men jeg henstiller alligevel baade til Ministeren og Finansudvalget at have Opmærksomheden henvendt paa at faa nogenlunde Klarhed over, hvor meget af de 16 Mill. Kr., man stiller i Udsigt vi skal af med, der er Betaling for Ballast, og hvor meget Statsbanerne selv tjener ved at køre med deres egne Varer. Jeg ved, det er Praxis, naar man f. Eks. bygger en Station, da at beregne Betaling for Transporten af Mursten og Jernbaneskinner saaledes, at den kommer til Indtægt for Banerne. Saa længe vi har Tantièmesystemet og Indtægten er saa stor, at de Statsbanefunktionærer, der har Ret dertil, kan faa Tantième, vil de altsaa faa en Indtægt af Befordringen af Statsbanernes egne Materialier.

Medens jeg er ved Statsbanerne, vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Anskaffelsen af den nye Færge fra Masnedø til Orehoved. Efter de stærke Angreb, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i Gaar rettede ikke mod den nuværende Trafikminister, men mod de tidligere Trafikministres Oplysninger — jeg er selv en af dem —, kunde der for mig være nogen Fristelse til at komme dybere ind paa en Opredning af, hvordan man i sin Tid — og jeg mener med Rette — kom til det Resultat, man kom til. Men jeg skal afstaa fra at komme ind paa Enkeltheder. Jeg hører til dem, der ikke alene mener, men ogsaa haaber, at vi inden ret længe maa komme til at bygge en fast Bro over Storstrømmen, og jeg fristes til at sige, at jeg tror, det havde været klogt, om vi havde taget den allerede den Gang; men det gjorde vi nu ikke, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Jeg haaber, at Regeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og at vi inden længe maa faa Forslag frem om en fast Forbindelse. Jeg havde Lyst til i Anledning af det ærede Medlem for Horsens Landkreds' ret stærke Udtalelser at sige, at jeg synes alligevel, Logikken bristede for ham. Efter at han efter sin egen Mening havde bevist det urimelige i at binde en saa stor Kapital, som der her er Tale om, af Hensyn til den ringe Trafik, der var fra Gedser til Warnemünde, kom han senere i sit Foredrag under sin Paavisning af Nødvendigheden af at gaa til en Færgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland,

Refsnæs—Hou, med den Argumentation, at vi maatte huske paa, at vi ikke var ene om at befordre Personer og Gods mellem Sjælland og Jylland eller, om man vil, mellem København og de østjydske Havnebyer. Vi havde en stor Konkurrent i Det forenede Dampskibsselskab, og hvis vi ikke sørgede for at skaffe en hurtigere og bedre Forbindelse end den, der nu er over Store Bælt, Fyn og Lille Bælt, vilde Det forenede Dampskibsselskab blive ved at tage af den Trafik, som det ærede Medlem mente med Rette tilkom Statsbanerne. Men naar det ærede Medlem mener, at hvor det drejer sig om at konkurrere med et indenlandsk Selskab, som vi vel dog nærmest har Grund til at glæde os over tjener nogle Penge, skal vi ikke være ængstelige for at ofre endog mange Millioner paa at skaffe os en hurtigere og bedre Forbindelse mellem Sjælland og Jylland, saa synes jeg, det laa saa snublende nær for det ærede Medlem at sige, at da der ogsaa er en stærk Konkurrence med Gedser—Warnemünde-Routen, nemlig gennem Sassnitz—Trelleborg-Routen, gælder det om — og derfor tror jeg, at det havde været det rigtige Tidspunkt at tage den faste Forbindelse i sin Tid —, at vi sørger for, at vor Route baade bliver hurtig og bekvem, for at vi kan optage Konkurrencen ikke med vor Forenede Dampskibsselskab, men med de to andre Landes Trafikinstitutioner. Jeg synes, at selve det ærede Medlems Bevisførelse for Nødvendigheden af at gaa til at skaffe en bedre Forbindelse mellem Sjælland og Jylland i Virkeligheden beviste det modsatte af, hvad han hævdede vedrørende Forbindelsen Masnedø—Orehoved. Der er lige saa stor Grund til at se hen til den Konkurrence, vi er Genstand for paa Gedser—Warnemünde-Routen, som til den, vi er Genstand for paa Forbindelsen Sjælland—Jylland. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem og dem, der maatte være enige med ham, ogsaa i nogen Maade at have deres Opmærksomhed henvendt paa dette. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa at imødegaa de Tal, som det ærede Medlem fremkom med. De Besparelser, som han mente ikke vilde komme, vil alligevel nok komme, naar vi faar den faste Bro. Jeg tror, der er en Mængde Ting, som det ærede Medlem ikke har taget med i Betragtning, f. Eks. Nedlægelse af Stationer, som først kan ske, naar Togene kan køre direkte igennem fra Vordingborg og ned til en eller anden Station paa Falster.